

۶

«شوق پرواز» پتانسیل خوبی برای جذب مخاطب داشت

۸

لبنان مستعمره نیست آقای مکرون!

سازانه

یکشنبه: ۱۹ مرداد ۱۳۹۹ | شماره ۵۷۲۶

روایت شنیدنی حماسه سربلند

بینید و بشنوید

شبکه يك	
۶:۱۰	صبح بخیر ایران
۱۲:۵۰	آفتاب شرقی
۱۷	مسابقه قرآنی ترم
۱۸	مسابقه سبقت
۱۹:۲۵	پایش
۲۲:۱۰	مجموعه داستانی «معراجی‌ها»

شبکه دو	
۷:۳۰	در انتهای الوند
۱۱	زنده‌باد زندگی
۱۸	عصر خانواده
۱۹	بچه محل
۱۹:۳۰	ایران بانو
۲۱:۳۰	سریال «شاه‌رگ»

شبکه سه	
۱۲:۱۰	طیّب: برنامه‌ای گفت‌وگومحور با هدف اطلاع‌رسانی و پیشگیری در حوزه سلامت، هر روز میزبان متخصصان رشته‌های مختلف پزشکی است.
۱۷:۵۵	جلسه غیرعلنی
۱۹:۱۵	بدون توقف
۲۲:۳۰	عصر جدید

شبکه چهار	
۱۰:۳۰	فیلم خانه
۱۷	چراغ مطالعه؛ گفت‌وگوهایی با نویسندگان کتاب‌های حوزه علوم انسانی است واز این ره‌گذار، به نقد و ارزیابی کتاب‌های این حوزه و نیز فضای کلی کتاب‌های تالیفی علوم انسانی در ایران می‌پردازد.
۱۸	سریال خارجی
۱۹	چرخ
۲۲	چهارسوی علم

شبکه پنج	
۱۰:۵	فیلم سینمایی «کشتاربات‌ها»
۱۱:۲۵	مستند ۵
۱۴:۲۰	ماجراهای شگفت‌انگیز گامبال
۱۶:۱۰	چتر نجات
۲۰	تهران ۲۰
۲۲	شب فیروزه‌ای
۲۳	سریال «سرفت پول»

شبکه نمایش	
۱۵	شیر سفید
۱۷	دزدان دریایی کارائیب ۱
۱۹	تهدا در خانه ۴
۲۱	بعد از خواندن بسوزان
۲۳	مسابقه

شبکه امید	
۱۵:۴۵	مسابقه تلفنی راز جزیره
۱۷:۴۵	دوربین امید
۱۸	فیلمستون
۲۰	بازی ویزویون
۲۰:۴۵	شیرین بیان
۲۲	جوانمردان

شبکه‌های رادیویی	
۱۱	رادیو تهران/ سعادت آباد
۱۶	رادیو ورزش/ از فوتبالی چه خبر
۱۷	رادیو نمایش/ مسابقه کتابخوانی دانایی توانایی
۱۷:۳۰	رادیو معارف/ به رنگ خدا
۲۰	رادیو گفت‌وگو/ گفت‌وگوی فرهنگی
۲۱:۱۵	رادیو فرهنگ/ فارسی با طعم شکر
۲۲:۰۵	رادیو ایران/ تالار آینه

دوستان و همکاران ماه‌چهره خالیلی از سابقه رفاقت و همکاری با این بازیگر محبوب می‌گویند

ماه‌چهره به دیدار پروین رفت

ماه‌چهره خالیلی، در سریال‌های پرپنداره‌ای از جمله در چشم باد، مختارنامه و کلان‌پهلوی ایفای نقش کرده بود

۶

گپ و گفت صمیمانه با مهوش افشارپناه

با «ماهور» به تلویزیون برمی‌گردم

مهوش افشارپناه ازجمله بازیگران تحصیلکرده ایرانی است که حضوری موثر در تلویزیون، سینما و تئاتر داشته است. افشارپناه که فارغ‌التحصیل کارگردانی و بازیگری تئاتر از دانشکده هنرهای دراماتیک است، از دهه ۵۰ با حضور در تئاتر و همکاری با بزرگانی نظیر منیژه محامدی حضور پررنگی در بازیگری تئاتر داشت؛ حضوری که خیلی زود به تلویزیون و سینما هم تسری یافت.

افشارپناه، بازیگر بااخلاق و مآخوذ به حیایی است که سابقه ایفای نقش در سریال‌هایی نظیر این خانه دور است، مش خیرا...، تصویر يك رویا، روزهای زندگی، تصمیم نهایی، کلانتر؟ و قسمی برای پرواز را داشته است و همواره کوشیده بی‌حاشیه، کیفیتی اثرگذار از بازی‌هایش ارائه کند. با افشارپناه درباره کارهای اخیرش گپ‌زده ایم.

از کارهای بازیگری‌تان چه خبر؟ این‌روزها نقش‌آفرینی تازه‌ای را تجربه می‌کنید؟

مدتی است که مشغول بازی در سریال ماهور به کارگردانی سعید سلطانی هستم. سریال ماهور که نام قبلی‌اش مهربانو بود يك کار تاریخی و ملودرام است که در دوران تاریخ معاصر و پهلوی اول می‌گذرد. شعله شریعتی و اعظم پهلوز نویسنده این سریال هستند و ساختار متنی جذابی را برای اقبال مخاطب در پیش گرفته‌اند.

حضور سعید سلطانی هم توید يك سریال ملودرام پرمخاطب را می‌دهد.

با توجه به تبحر و توانایی سلطانی در سریال‌سازی که کارهای موفق‌ی مثل سه‌گانه ستایش را در کارنامه کاریش دارد معتقدم که این سریال کار خوب و پرمخاطبی خواهد شد. البته که یکی از دلایل اصلی خودم برای حضور در ماهور همین حضور سعید سلطانی بود.

کار با سعید سلطانی را چطور دیدید؟
بسیار دقیق و باظرافت کارگردانی را انجام می‌دهند و سعی می‌کنند بازیگران با درك کامل کاراکتر جلوی دوربین بروند. این دقت و وسواس همان چیزی است که سریال‌های خوب تلویزیون را به آن می‌شناسند و به نظرم ماهور با همین دقت و ظرافت ماندگار خواهد شد.

پیشتر در برخی سریال‌های ماندگار رسانه ملی و ازجمله مش خیرا...، تصویر يك رویا و کلانتر؟ ایفای نقش داشته‌اید. فکر می‌کنید ماهور چه جایگاهی در کارنامه‌تان داشته باشد؟

آنچه من حس کردم يك کار تیمی هماهنگ و باکیفیت بود که نوید تولید سریالی دیدنی می‌داد، ولی به هر حال همواره باید درصدی از ضریب خطا میان پیش‌بینی‌ها و محصولات نهایی را هم در نظر گرفت که موجب

یکی از آثار افشارپناه در دهه‌های گذشته

۶

ولی در تئاتر فرصت خطا نیست و اگر گاف بدهید سخت بشود جمعش کرد، اما در تلویزیون و سینما و به‌خصوص بعد از گسترش دیجیتالسم، فرصت خطا بسیار بیشتر از قبل شده و حتی کار را به جایی رسانده که برخی بدون فیلمنامه کامل جلوی دوربین می‌روند به امید این‌که حین تولید به حس و حال لازم برای ادامه داستان برسند.

این‌شبهه تولید را رد می‌کنید؟
مثل این است که ندانیم می‌خواهیم چه غذایی درست کنیم و همین‌طوری چند ماده را با هم ترکیب کنیم به امید این‌که با چشیدن بتوانیم سرخ‌نوش غذا را تعیین کنیم. خیلی بهتر است که با فیلمنامه کامل سرصحنه برویم؛ هم برای بازیگران بهتر است و هم برای کارگردان چون کارگردانی که متن قابل اعتمادی ندارد نمی‌تواند تحکم خود را بر صحنه مستولی سازد و درنهایت عنان کار از دست می‌رود.

این‌که خودتان طی همه سال‌های فعالیت جایی را هم برای کارهای تلویزیونی در نظر گرفته‌اید ناشی از رویکرد موافق به محصولات تلویزیونی است؟
نمی‌توانم مطلق حرف‌زد و باید کیفیت محصولات را به نسبت محصولات مشابه مقایسه کرد و تناسب گرفت که کارها بهتر شده یا نه. به‌نظرم برخی برنامه‌های تلویزیون کیفیت و جذابیت‌شان کاهش یافته

و تمایلی را برای دیدن ایجاد نمی‌کنند و انگاری نوعی تاثیرپذیری از رسانه‌های دیگر بر کل تلویزیون سایه انداخته در شرایطی که خود تلویزیون باید تاثیرگذار باشد.
منظورتان تاثیرپذیری از رسانه‌هایی مثل فضای مجازی یا برنامه‌های ماهواره است؟
کلا رسانه‌ها در حال تاثیرپذیری از همدیگر هستند و مدام اثر متقابل بر هم دارند منتها هر زمان يك رسانه غلبه بیشتری بر رسانه دیگر دارد و حالا هم که فضای مجازی در زندگی همگان رسوخ کرده و طبیعی است که مثلاً يك مجری یا بازیگر تلویزیون هم از آن تاثیر بگیرد، ولی تاثیرپذیری هم اگر از کانال منطق باشد شاید کمک‌کننده باشد و مشکلات زمانی حادث می‌شود که بخوایم کپی‌برداری صرف انجام دهیم که قاعدتا در هیچ کاری جواب نمی‌دهد.

پس اعتقاد دارید به استفاده متقابل رسانه‌ها از ویژگی‌های مثبت یکدیگر؟

مدام باید کندوکاو و پژوهش کنیم درباره این‌که مخاطب رسانه تلویزیون چه می‌خواهد و چگونه برنامه‌هایی نظرش را جلب می‌کند. یکی از منابع این کندوکاوها می‌تواند فضای مجازی باشد، ولی لزوما نباید فضای مجازی، منبع اصلی کاوش‌ها باشد. همان‌طور که سریال‌هایی که در گذشته تولید شده و هنوز ماندگارند می‌توانند اسباب پژوهش باشند که چه داشته‌اند که ماندگارند. همه محصولات قابل تامل را به يك اندازه زیر نظر بگیریم و سپس برای رشد کیفی تلویزیون اقدام کنیم. ۶

یادداشت:
سیروس ابراهیم‌زاده
بازیگر

نگذاریم کانال عوض شود

۶. بارها پیش آمده که فقط يك قسمت از يك سریال، بینندگان را سوق داده به این‌که سریال را تا پایان دنبال کنند و این ویژگی تلویزیون که می‌تواند مخاطب را به دنبال خود بکشد در خیلی از رسانه‌های دیگر نیست. مخاطب برای فیلم یا تئاتر دیدن باید بلیت بخرد و به سینما یا تئاتر برسد و اگر از فیلم یا خوششان نیامد نمی‌تواند کانال را عوض کند و به شبکه‌ای دیگر برود، ولی وقتی پای تلویزیون است این امکان برایش فراهم است که اگر از محتوایی خوشش نیامد کانال را عوض کند و حتی به سراغ شبکه‌های خارجی برود. هنرمندان تلویزیون باید این باشند که نگذارند مخاطب به سمت شبکه‌های خارجی رود.

سریال‌های تلویزیونی در سال‌های اخیر پرتعدادتر شده‌اند، ولی درباره این‌که چند درصد از آنها قدرت ماندگاری دارند حرف و حدیث فراوان است. مدیران تلویزیون از موفقیت در جلب مخاطب و منتقدان از ابرادات و ضعف‌های سریال‌ها می‌گویند، ولی واقعیت آن است که بالاخره در نقطه‌ای ایستاده‌ایم که تلویزیون باید بسیار بیشتر از این که هست، جلب‌توجه کند.

البته با مقایسه تلویزیون فعلی با تلویزیون دهه‌های شصت و هفتاد موافق نیستم و به‌نظرم هر دوره‌ای را باید با همان دوره سنجید و ارزیابی کرد. در دهه‌های قبل آن‌قدر رسانه کم بود که يك سریال یا فیلم خارجی حتی وقتی با انبوه سانسور از تلویزیون پخش می‌شد باز هم مخاطب داشت، ولی حالا کلا شرایط عوض شده و نمی‌شود دلخوش بود به این‌که با فیلم و سریال‌هایی که نسخه اصلی‌شان به‌راحتی یافت می‌شود مخاطب جلب کرد.

تلویزیون باید تولیدات خود را با ارتقای کیفی بیشتری ادامه دهد و درعین حال فیلم‌ها و سریال‌های روز خارجی را هم با دوبله‌های خوب ارائه کند، ولی حواسش باشد که در چه روزگاری قرار گرفته.

عصر انفجار اطلاعات، عصری است که نباید به نگاه تک‌بعدی سر شود یعنی نباید همین که کندانکتور را پر کردیم راضی‌مان کند، بلکه باید به توزیع محصولات به‌روز در شبکه‌های مختلف بیندیشیم. خوشبختانه از نظر نیروی انسانی متبخر کم نداریم و جغرافیای گسترده ایران بسیار هنرمند داشته و دارد که فقط باید یاد بگیریم از این هنرمندان چگونه و در کجا استفاده کنیم. اگر به جایی برسیم که از هنرمندان واقعی در جایگاه درست خود استفاده کنیم قطعاً اوضاع کیفی تولیدات تلویزیون بسیار بهتر از این خواهد شد. ۶